

[Elisabeth Bruun Olesen]

bruges til at sige, at det her ikke er nok; lad os starte her.

Det er rigtigt, at der er mange barrierer, der skal overvindes, før kvinderne overhovedet går i gang med en uddannelse. Fru Lilli Gyldenkilde har 100 pct. ret i, at man skal ud at hente kvinderne; de kommer ikke bare strømmende til, fordi VS eller SF eller hele Folketinget i 100 pct. enighed synes, at nu skal kvinder have noget uddannelse. Der skal gøres en meget målrettet, opsøgende indsats – helt ud i de små hjem, kan man sige – og det skal der selvfølgelig sættes midler af til. Det opererer forslaget også med.

Hr. Dohrmann bebrejdede os, at vi stiller en lang række forslag, som gør kvinder bange, og jeg ved ikke hvad. Jeg synes, hr. Dohrmann skulle tænke på, hvad vi så i TV-Avisen i går. Dér så vi en korrespondent fra et vikarbureau. Grunden til, at hun arbejdede som vikar, var, at hendes job, efter at det var blevet til skærmarbejde, var så uudholdelig kedeligt, at hun brugte vikararbejdet til at få nye arbejdsprocesser, fordi jo ikke alle firmar arbejder helt ens. Det vil sige, at hun frivilligt havde valgt sig en daglejertilværelse, fordi det gjorde hendes arbejde, syntes hun, lidt mere interessant, og så mødte hun jo også nogle nye mennesker. Det var, hvad skærmarbejdet havde bevirket for hende.

Og så tror jeg altså ikke, selv om jeg måske godt kunne ønske mig det, at VS har en magt, der kan gøre hele Danmark bange for skærme.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Blot en enkelt opklarende bemærkning til fru Elisabeth Bruun Olesen, som syntes, at jeg var for vidtgående i mine krav til det tværgående, og opfattede det således, at nu skulle man nødvendigvis have alle mulige grupper med. Det, som jeg prøvede at pege på, var, at forslaget jo snakker om tværgående uddannelser for kvinder over 25 år, og dermed er man i fuld gang med at lave båsesystemer selv inden for kvindegruppen. Jeg har også kunnet se i forslagets bemærkninger, at man er opmærksom på, at det måske er at gå lige lovlig vidt, og at det kan være, at man også skal have kvinder under 25 år med i et vist omfang.

Men for mig er det en tendens, som man skal være på vagt over for. Det er ikke sikkert, at man kan løse problemet de tværgående uddannelser, hvis man ikke er villig til at brede det lidt mere ud, end forslaget lægger op til.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Der er to ting, jeg vil sige til fru Elisabeth Bruun Olesen. Når vi satte spørgsmålstegn ved de 1.000 forsøgspladser, så var det ud fra en betragtning om, at der foregår mange forsøg i øjeblikket, og at det ville være ærgerligt, hvis ikke også de forsøg, der foregår, blev evalueret. Derved synes vi at vi er kommet ned på et for lavt tal for evalueringsfasen.

I øvrigt støtter vi jo forslaget. Vi synes, der er mange gode intentioner i det, og vi vil meget gerne drøfte, hvordan det her videre skal gå, for umiddelbart er der jo ikke flertal for det. Det er jo klart nok, selv om flere ordførere har været enige i intentionerne. Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet er, at jeg har prøvet at lægge mærke til, om arbejdsministeren gjorde anstalter til at bede om ordet igen, og så ville jeg bare minde om mit spørgsmål om hvorvidt der bliver sat penge af til det.

Endvidere vil jeg spørge: Hørte jeg forkert, eller sagde arbejdsministeren, at der var planlagt kurser for 1986? Det må være 1987, for ellers er der ingen rigtig mening i diskussionen.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Det, vi forhåbentlig alle sammen skal lære en dag, er at betragte folk ens, uanset om det er mænd eller kvinder, og derfor mener jeg, at alt det kvindesagshalløj, hvor man forsøger at skabe nogle kunstige skel, først og fremmest skader én gruppe, og det er kvinderne, men det går vel nok op for VS en dag, hvis de ellers følger med i diskussionen her i Folketinget og ikke sidder og snakker indimellem.

I øvrigt vil jeg blot komme med den bemærkning med henvisning til TV-Avisen i går aftes, at den pågældende vel egentlig var godt tilfreds med at være ansat i et vikarbu-